

Sygn. akt I C 1/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Robert Czarnecki

Protokolant: Olga Olech

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. G. (1), O. G. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda B. G. (1) kwotę 5.500,00 zł (pięć tysięcy pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 października 2018 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo B. G. (1) oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda B. G. (1) kwotę 1.931,00 zł (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści jeden złotych) tytułem zwrotu części kosztów postępowania, w tym kwotę 1.417,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda O. G. (1) kwotę 4.900,00 zł (cztery tysiące dziewięćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 października 2018 r. do dnia zapłaty;

V. w pozostałym zakresie powództwo O. G. (1) oddala;

VI. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda O. G. (1) kwotę 1.964,00 (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu części kosztów postępowania, w tym kwotę 1.471,00 zł (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VII. nakazuje Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie wypłacić powodowi B. G. (1) kwotę 191,90 zł (sto dziewięćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt groszy) oraz powodowi O. G. (1) kwotę 191,91 zł (sto dziewięćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki uiszczonej na kwit U 11- (...), KU (...), (...).

Sygn. akt I C 1/18

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie B. G. (1) i O. G. (1) reprezentowani przez przedstawiciela ustawowego A. G. – matkę wnieśli w dniu 8 grudnia 2017 r. pozew przeciwko (...) S.A. w W., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty po 4.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty. Pismem procesowym z dnia 12 lipca 2018 r. (data stempla operatora pocztowego) powodowie rozszerzyli powództwo i wnosili o zasądzenie na rzecz B. G. (1) dodatkowej kwoty 3.000,00 zł oraz na rzecz O. G. (1) dodatkowej kwoty 2.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Ponadto powodowie wnosili o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym również kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powodów zwrotu kosztów procesu, w tym również kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 lipca 2017 r. w okolicach miejscowości K.-N. doszło do kolizji drogowej, w konsekwencji której poszkodowanymi zostali małoletni B. G. (1) i O. G. (1). Okoliczności zdarzenia były bezsporne. Pozwany ich nie kwestionował. Sprawca ww. zdarzenia drogowego korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczenia obowiązkowego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych OC na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z (...) S.A. w W..

Dzień po wypadku, w związku z odczuwalnymi dolegliwościami, matka powodów udała się z synami na (...) do szpitala w P., gdzie poddano powodów diagnozie – przeprowadzono badanie TK głowy, TK odcinka szyjnego kręgosłupa. U B. G. (1) stwierdzono powierzchowny uraz powłok głowy i podjęto leczenie zachowawcze. Z zaleceniem wdrożenia oszczędzającego trybu życia, noszenia kołnierza ortopedycznego przez cztery tygodnie po 12 godzin na dobę, spania na wznak. Leczenie kontynuowano w Poradni (...) Dziecięcej.

O. G. (1) był także zdiagnozowany w ww. placówce medycznej. Po wykonaniu badań stwierdzono, iż u dziecka doszło do powstania otwartej rany podudzia prawego. Zastosowano leczenie szycie licznych ran skóry i tkanki podskórnej. Podjęto leczenie zachowawcze, z zaleceniem przemywania rany, ograniczenia zginania stawu kolanowego prawego, noszenia kołnierza ortopedycznego przez 12 godzin na dobę, spania na wznak. Wypisano powodów do domu (dokumentacja medyczna ze szpitala k. 10-27).

W związku ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 8 lipca 2017 r. powodowie zgłosili do pozwanego roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Pozwany przyznał na rzecz B. G. (1) kwotę 500,00 zł i na rzecz O. G. (1) kwotę 2.100,00 zł z tytułu zadośćuczynienia. Pełnomocnik powodów odwołał się od stanowiska pozwanego. Odwołanie nie zostało uwzględnione.

B. G. (1) okresowo przy gwałtownych ruchach głowy odczuwa bóle karku. Przy obciążeniu fizycznym odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego z promieniowaniem do potylicy. Po kolizji przez okres czterech tygodni stosował kołnierz ortopedyczny, zabezpieczający kręgosłup szyjny. Badaniem fizykalnym stwierdzono u niego nieznacznie ograniczoną ruchomość kręgosłupa szyjnego i wzmożone napięcie mięśni. Po tego typu urazach ograniczenia ruchowe trwają zwykle około dwóch miesięcy. Jednak niektórzy chorzy odczuwają dolegliwości bólowe znacznie dłużej.

Na skutek kolizji B. G. doznał uszkodzenia aparatu stawowo więzadłowego kręgosłupa szyjnego, z przetrwałym pourazowym bólowym zespołem korzonkowym.

Doznany przez B. G. uszczerbek na zdrowiu, w związku z powyższym zdarzeniem, wynosi 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu zgodnie za załącznikiem do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy

ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (opinia biegłego sądowego w zakresie chirurgii W. K. k. 63-69).

O. G. (1) po kolizji potrzebował pomocy w poruszaniu się przez okres dwóch tygodni. W tym czasie nosił kołnierz ortopedyczny zabezpieczający kręgosłup szyjny. Po zagojeniu się ran kończyny dolnej stosowano u powoda masaże blizn, celem poprawy ich wyglądu estetycznego. Badaniem fizykalnym stwierdzono u pozwanego obecność licznych szpecących blizn na kończynie dolnej prawej. W obrębie uda prawego stwierdzono dwie blizny o wymiarach 4 cm x 0,5 cm i kolejną bliznę 2 cm x 0,5 cm. W okolicy kolana stwierdzono blizny 3 cm x 3,5 cm i 2 cm x 1 cm oraz w okolicy podudzia kilka małych punktowych blizn.

Doznany przez O. G. uszczerbek, w związku z powyższym zdarzeniem, wynosi 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu zgodnie za załącznikiem do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (opinia biegłego sądowego w zakresie chirurgii W. K. k. 63-69).

B. G. (1) w dacie zdarzenia miał 15 lat, a O. G. (1) 7 lat.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt szkody (k. 87-136), zebranej w sprawie dokumentacji medycznej (k. 10-27) oraz opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii W. K. (k. 63-69).

Okoliczności sprawy są bezsporne. Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności kolizji, ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji w (...) S.A., a także przebytego przez powodów B. G. (1) i O. G. (1) leczenia, jak też doznanych przez nich w związku z kolizją dolegliwości. Strona pozwana nie zgłaszała w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych.

Spór między stronami ograniczał się do ustalenia wysokości przysługującego powodom zadośćuczynienia.

Podstawą ustaleń Sądu, co do zakresu obrażeń odniesionych przez powodów, wysokości trwałego uszczerbku na zdrowiu jaki ponieśli na skutek kolizji, ustalenia zakresu ograniczeń ruchowych doznanych przez powodów na skutek powyższego zdarzenia, była opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii W. K.. Powyższą opinię Sąd uznał za wiarygodną, logiczną i spójną. Biegły w oparciu o dokumentację medyczną i badanie powodów ustalił ich stan zdrowia, dotychczasowy przebieg leczenia oraz skutki wypadku, w tym wysokość doznanego uszczerbku w zakresie swojej specjalności. Odpisy tej opinii Sąd doręczył pełnomocnikom stron udzielając 14 dniowego terminu na zgłaszanie ewentualnych zastrzeżeń, pod rygorem ich pominięcia w razie zgłoszenia w terminie późniejszym (dowód k. 73-75).

W tym miejscu należy podkreślić, że ani w zakreślonym przez Sąd terminie 14 dni, ani w terminie późniejszym pełnomocnicy stron nie zgłaszali żadnych uwag do tej opinii.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenia powodów B. G. (1) i O. G. (1) zasługują na uwzględnienie w znacznej części.

W ocenie Sądu, nie może budzić wątpliwości odpowiedzialność (...) S.A. w W. za doznane przez powodów B. G. (1) i O. G. (1) cierpienia doznane w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 8 lipca 2017 r. Pozwany zakład ubezpieczeń odpowiada bowiem na podstawie art. 822 k.c., jako strona umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej ze sprawcą wypadku. Sama zasada odpowiedzialności nie jest między stronami w niniejszej sprawie sporna. Spór dotyczył bowiem wysokości zadośćuczynienia.

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa wskazując na to, że w toku postępowania likwidacyjnego zostały zaspokojone wszelkie roszczenia powodów B. G. (1) i O. G. (1).

Podstawę prawną zasądzenia zadośćuczynienia stanowi przepis art. 445 § 1 k.c. Ustawodawca nie sprecyzował w nim jednak konkretnych mierników czy zasad ustalania wysokości zadośćuczynienia, pozostawiając tę kwestię swobodnemu uznaniu sędziowskiemu. Przepis cyt. artykułu stanowi bowiem, że w wypadkach przewidzianych w art. 444 § 1 k.c., w tym w razie uszkodzenia ciała, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Krzywdę należy rozumieć jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia).

W orzecznictwie sądowym ugruntował się, a probowany także przez piśmiennictwo, pogląd o kompensacyjnym charakterze zadośćuczynienia pieniężnego przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. tj. uznający je za sposób naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci doznanych cierpień fizycznych i psychicznych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 1968 r. w sprawie I PR 175/68, uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r. w sprawie III CZP 37/73). Wysokość odpowiedniej sumy, której przyznanie przewiduje art. 445 § 1 k.c. zależy więc przede wszystkim od rozmiaru doznanej przez poszkodowanego krzywdy, ustalonej przez sąd przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy. O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien więc decydować w zasadzie stopień cierpień fizycznych i psychicznych poszkodowanego, ustalony przez sąd przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy.

Dokonane w sprawie ustalenia wskazują, że powodowie doznali bolesnych i uciążliwych obrażeń ciała. B. G. (1) doznał uszkodzenia aparatu stawowo więzadłowego kręgosłupa szyjnego z przetrwałym pourazowym bólowym zespołem korzonkowym, a O. G. (1) doznał licznych ran uda prawego i okolicy kolana prawego oraz urazu kręgosłupa szyjnego powodującego zniesienie lordozy szyjnej.

Ustalony przez biegłego sądowego uszczerbek na zdrowiu w związku z ww. wymienionymi obrażeniami wynosi 5 % zarówno w przypadku B. G. (1) jak i O. G. (1) i ma charakter stały.

Należy uwzględnić, że w dacie zdarzenia B. G. (1) miał 15 lat, O. G. (1) 7 lat.

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że pozwany zakład ubezpieczeń wypłacił powodowi B. G. (1) w związku ze zdarzeniem z dnia 8 lipca 2017 r. zadośćuczynienie w wysokości 500,00 zł oraz O. G. (1) 2.100,00 zł.

Powód B. G. (1) domaga się obecnie dopłaty, do wypłaconego już zadośćuczynienia, w wysokości 7.000,00 zł. Uznać zatem należy, że jego zdaniem wysokość przysługującego mu zadośćuczynienia powinna, wynieść łącznie 7.500,00 zł.

Powód O. G. (1) domaga się obecnie dopłaty, do wypłaconego już zadośćuczynienia, w wysokości 6.000,00 zł. Uznać zatem należy, że jego zdaniem wysokość przysługującego mu zadośćuczynienia powinna, wynieść 8.100,00 zł.

Niewątpliwie, wysokość zadośćuczynienia należy odnosić do sytuacji z daty jego przyznania, a nie do utraty wartości pieniądza wynikającej z upływu czasu; musi być jednak adekwatna do powstałej szkody. W wyroku z dnia 29 września 2004 r. w sprawie II CK 531/03 Sąd Najwyższy podkreślił, że zadośćuczynienie należne osobie pokrzywdzonej deliktem ma na celu złagodzenie doznanych cierpień fizycznych i moralnych. Wysokość zadośćuczynienia musi zatem pozostawać w zależności od intensywności tych cierpień, czasu ich trwania, ujemnych skutków zdrowotnych, jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znosić w przyszłości. Podobnie w wyrokach z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie II CKN 605/00 oraz z dnia 9 listopada 2007 r. w sprawie V CSK 245/07 Sąd Najwyższy wskazał, że w przypadku uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia należy uwzględniać czynniki obiektywne: czas trwania, stopień intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalność skutków urazu (kalectwo, oszpeccenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość oraz wiek poszkodowanego.

W ocenie Sądu, kwota wypłaconego zadośćuczynienia nie była adekwatna do doznanej przez powodów szkody. Niewątpliwie zarówno B. G. (1) jak i O. G. (1) ponieśli uszczerbek na zdrowiu, wynikający z obrażeń ciała jakich doznali na skutek zdarzenia z dnia 8 lipca 2017 r.

W ocenie Sądu, powodowi B. G. (1) przysługuje zadośćuczynienie w kwocie łącznie 6.000,00 zł, które odpowiada stopniowi doznanej przez niego szkody. Niewątpliwie powód poniósł uszczerbek na zdrowiu, wynikający z uszkodzenia aparatu stawowo więzadłowego kręgosłupa szyjnego oraz powierzchownego urazu głowy. Stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu wynosi 5 % i dotyczy osoby bardzo młodej. Po kolizji powód miał ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego i miało to istotne znaczenie dla komfortu życia piętnastolatka. Sąd wysokość zadośćuczynienia pomniejszył o przyznane już powodowi zadośćuczynienie tj. o kwotę 500,00 zł i w związku z tym w pkt. I wyroku zasądził kwotę 5.500,00 zł. W pozostałym zakresie tj. co do kwoty 1.500,00 zł Sąd powództwo oddalił, uznając je za niezasadne.

Zgodnie z żądaniem pozwu, odsetki ustawowe za opóźnienie od powyższej kwoty Sąd zasądził od dnia 4 października 2018 r. tj. od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty.

W ocenie Sądu powodowi O. G. (1) przysługuje zadośćuczynienie w wysokości 7.000,00 zł, które odpowiada stopniowi doznanej przez niego szkody. Niewątpliwie powód poniósł uszczerbek na zdrowiu, wynikający z urazu kręgosłupa szyjnego oraz licznych ran uda prawego i okolicy prawego kolana. Stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu wynosi 5 % i dotyczy siedmioletniego dziecka. Sąd wysokość zadośćuczynienia pomniejszył o przyznane już powodowi zadośćuczynienie tj. o kwotę 2.100,00 zł i w związku z tym w pkt IV wyroku zasądził kwotę 4.900,00zł. W pozostałym zakresie co do kwoty 1.100,00 zł Sąd powództwo oddalił, uznając je za niezasadne.

Zgodnie z żądaniem pozwu, odsetki ustawowe za opóźnienie od powyższej kwoty Sąd zasądził od dnia 4 października 2018 r. tj. od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd miał na uwadze treść art. 100 zd. 1 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając. Wskazać należy, że Sąd uwzględnił roszczenia powoda B. G. (1) w 78 % i w takim stosunku obciążył pozwanego kosztami procesu w zakresie kosztów opinii biegłego sądowego, które wyniosły 616,19 zł. Powód zapłacił połowę tej kwoty, a zatem przysługuje mu zwrot od pozwanego w kwocie 241 zł.

Orzekając w zakresie kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powoda B. G. (1), Sąd miał również na względzie wynik procesu. Z tych względów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.417 zł (1.817 zł x 78 %) z tytułem zwrotu tych kosztów w wysokości ustalonej od uwzględnionej części powództwa.

Ponadto Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda B. G. (1) zwrot części opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa tj. kwotę 273 zł.

Łącznie zatem Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda B. G. (1) tytułem zwrotu części kosztów procesu kwotę 1931 zł (241 zł + 1417 zł + 273 zł).

Sąd uwzględnił roszczenia powoda O. G. (1) w 81 % i w takim stosunku obciążył pozwanego kosztami procesu w zakresie kosztów opinii biegłego sądowego, które wyniosły 616,19 zł. Powód zapłacił połowę tej kwoty, a zatem przysługuje mu zwrot od pozwanego w kwocie 250 zł.

Orzekając w zakresie kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powoda O. G. (1), Sąd miał również na względzie wynik procesu. Z tych względów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.471 zł (1.817 zł x 81 %) z tytułem zwrotu tych kosztów w wysokości ustalonej od uwzględnionej części powództwa.

Ponadto Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda O. G. (1) zwrot części opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa tj. kwotę 243 zł.

Łącznie zatem Sąd zasądził od pozwanego na rzecz O. G. (1) tytułem zwrotu części kosztów procesu kwotę 1964 zł (250 zł + 1471 zł + 243 zł).

Jednocześnie Sąd nakazał wypłacić powodom B. G. (1) 191,90 zł i O. G. (1) 191,91 zł tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki stosownie do treści art. 80 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

ZARZĄDZENIE

(...)